

اینکه رئیس‌جمهور آمریکا با کمال وقاحت می‌گوید اگر ما نباشیم بعضی از کشورهای عربی یک هفته هم نمی‌توانند خودشان را حفظ کنند، این تذلیل ملت‌های مسلمان است، این به خاطر عدم تمسک به قرآن است، ما این شفا و درمان را از دست دادیم، (۹۷/۲/۶) ***ولادت حضرت علی اکبر(ع) مبارک باد***

▼ حرف روز فراموشی میدان رقابت

آنگونه که در سخنان روز گذشته خطیب نماز جمعه تهران خطاب به دستگاه‌های دولتی درباره تلاش برای افزایش حقوق‌ها هشدار داده شد و پیش از این نیز در خبرها آمده بود، تلاش و رقابت برای افزایش حقوق و مزایا در کشور و در میان دستگاه‌های گوناگون، آسیبی است که نظام اداری و اجرایی کشور به آن گرفتار شده است. هرچند اگر کشور در شرایط رونق اقتصادی قرار داشته باشد و اوضاع عمومی و معیشتی مردم نیز مطلوب باشد، افزایش حقوق و مزایای کارکنان دولت نیز باید بیش از حالت کنونی باشد، اما تلاش برای افزایش حقوق و مزایا که در واقع، به معنای تلاش برای افزایش سهم خود از سفره انقلاب و منابع کشور، آن هم در شرایطی که با مشکلات عدیده اقتصادی مواجه هستیم و مردم به طور روزمره با مسائلی، از جمله تورم، بیکاری، فقر و... مواجه هستند، اقدامی نابجا است.

در وضعیت موجود به طور طبیعی باید در میان دستگاه‌های دولتی، اعم از قوه مجریه و... رقابت برای خدمت‌گزاری و گره‌گشایی از مشکلات و چالش‌های روزمره زندگی مردم شکل بگیرد و نه رقابت برای اخذ حقوق بیشتر. پیامد این قضیه نزد افکار عمومی و مردمی که با چالش‌ها و مسائل گوناگونی در زندگی روزمره خود مواجه هستند و نجیبانه در برابر کمبودها و تنگ‌دستی‌ها دم بر نمی‌آورند، این است که گویا مسئولان خود را از ما جدا می‌دانند و اوضاع و احوال ما را درک نمی‌کنند. به عبارت دیگر، در این وضعیت، مردم این سؤال‌ها را مطرح می‌کنند که چرا در حالی که مسائل و مشکلات متعددی در زمینه‌های متفاوت وجود دارد، مسئولان درباره آنها نامه‌نگاری و رایزنی نمی‌کنند، اما برای سهم‌خواهی بیشتر خودشان از بیت‌المال، نامه‌نگاری می‌کنند؟ به راستی مسئولانی که دغدغه افزایش حقوق چند میلیونی خود را دارند، چگونه می‌توانند مشکلات و مصائب قشرهای ضعیف و مستضعف کشور و افراد بیکار و کارگرانی را که برای چند ماه متوالی حقوقی دریافت نمی‌کنند، درک کنند؟ و...

نکته مهم در این زمینه عبارت است از اینکه شأن اصلی مسئولان مختلف نظام، خدمت‌گزاری به مردم است و برای اینکه آنها بتوانند در این زمینه توفیق پیدا کنند، باید به اصول سبک زندگی اسلامی-ایرانی و از جمله مهم‌ترین آنها، قناعت، ساده‌زیستی و فراتر نرفتن و بلکه پایین‌تر بودن از مردم به لحاظ تمکن مادی و التذاذات دنیوی، توجه داشته و آنها را در عمل و رفتار خود مراعات کنند.

▼ گزارش روز

انگشت اتهام به سمت کیست؟

مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه در آخرین ساعات پیش از ترک ایالات آمریکا در دانشگاه «جرج واشنگتن» در دیدار با دانشجویان اعلام کرد، «می‌گویند رئیس‌جمهور ترامپ قابل پیش‌بینی نیست، اما من برعکس فکر می‌کنم، او خیلی قابل پیش‌بینی است. به تعهدات انتخاباتی او نگاه کنید. او همین دو روز قبل در دفتر کارش تکرار کرد که (برجام) بدترین توافق بود، یک کابوس است و فاجعه‌بار بود... و حالا می‌خواهد از این توافق خلاص شود» تا آخرین تیر جریان حامی برجام برای حفظ آن با اهرم فشار اروپا به آمریکا نیز به هدف نخورد، اما نکته عجیب و تأسفبرانگیز در این میان این است که جریان مذکور در این شرایط نیز به جای بازخواست طرف مقابل باز هم انگشت اتهام را به سمت داخل کشور گرفته است و حتی این بار را از دلواپسان و منتقدان هم فراتر گذاشته و مدیران دولتی را هم متهم می‌کنند؛ روزنامه «اعتماد» در یادداشتی با عنوان «سقوط اروپا در آغوش ترامپ» از ندادن امتیازهای بیشتر به اروپا انتقاد می‌کند و می‌نویسد؛ «مأموریت امانوئل مکرون، قانع کردن ترامپ برای ماندن در برجام بود و قرار بود در دیدار با ترامپ، تمام سناریوهای خروج احتمالی آمریکا از برجام را برای او حلاجی کند، (اما) باید این دیدگاه را هم در نظر گرفت که ترامپ توانسته باشد برنامه‌های خود را برای رئیس‌جمهور فرانسه حلاجی کند... چرا که ما به اندازه کافی برای استفاده از اروپایی‌ها و تثبیت موضع خود از طریق این اهرم تلاش نکرده‌ایم». اما سؤال اینجاست که با توجه به در هم پیچیدگی منافع آمریکا و اروپا عملاً چنین چیزی ممکن بود یا تنها به از دست رفتن بیشتر منافع کشورمان منجر می‌شد؟ البته این رسانه‌ها به همین هم اکتفا نکرده و خواستار تأمین امنیت رژیم صهیونیستی نیز می‌شوند، چنانکه روزنامه «شرق» می‌نویسد؛ «بزرگ‌ترین نگرانی آنان در مذاکرات برجام نفس فعالیت هسته‌ای ایران نبود. دلیل اصلی نگرانی آنان موضوعی بود که اسرائیل اتخاذ می‌کرد و برنامه هسته‌ای ایران را دستیابی به ابزاری برای رسیدن به هدف محو خود معرفی و به آن استناد می‌کرد. رئیس‌جمهور و وزیر خارجه ایران بارها اعلام کرده‌اند ایران در حمله به هیچ کشوری پیش‌قدم نخواهد شد، اما گویی طرف‌های مقابل این پیام را کافی نمی‌دانند. به عبارت دیگر از دیدگاه ایران اجرای تعهدات برجام برای رفع تحریم‌ها کافی است، اما به نظر آنها هدف اصلی برجام، یعنی امنیت اسرائیل تأمین نشده است.»

اعتراف و سکوت!

▼ اخبار ویژه

عبدالله گنجی، مدیرمسئول روزنامه «جوان» نوشت: «برخی از بزرگان اصلاحات به رهبری نامه نوشتند که ما می‌دانیم [در انتخابات ۸۸] تقلب نشده است، رهبری از آنها خواست که دو کار انجام دهند؛ یکی اینکه وقتی می‌گویید تقلبی نشده، همین که به من نوشته‌اید را به مردم بگویید و دومین خواسته این بود که شعارهای ساختارشکنی که در خیابان‌های تهران داده شده را بیابید و بگویید که اینها از ما نیستند» گفتنی است سران اصلاحات در حالی که بارها در محافل خصوصی به صحت انتخابات سال ۸۸ اعتراف کردند، اما هرگز حاضر نشدند آشکارا و به صراحت این موضوع را اعلام کنند.

انتخاب نجفی از اول اشتباه بود

یکی از بزرگان اصلاحات به تازگی گفته که سپردن شهرداری به نجفی از اول اشتباه بود و او مرد این کار نبود. کاش الهه کولایی را شهردار می‌کردیم. وی تصریح می‌کند: کولایی خیلی محکم‌تر از نجفی است و اگر شهردار شده بود چهار سال با قدرت در این پست باقی می‌ماند! همینطور که با قدرت در مدیریت گروه منطقه‌ای دانشگاه تهران مانده و حتی پس از رأی نیاوردن در انتخابات گروه ایستاد و مدیریت گروه را به جناح رقیب واگذار نکرد(!)